

Lélekvándorlás

A legtöbb nagy vallás alapvető tanítása a lélek újraszületése, azaz reinkarnációja. Ennek lényege, hogy a lélek a test halála után egy új testben születik meg, s ez a körforgás mindaddig tart, amíg a lélek elég fejlett nem lesz ahhoz, hogy a létezés magasabb szintjére léphessen. A lélekvándorlás nemcsak az ázsiai vallásokban, hanem a keresztény vallásban is fellelhető. Ennek nyomait azonban az írásokból megpróbálták kitörölni azok az egyházi vezetők, akik ezt nem értették meg és nem tudták beleilleszteni a világról alkotott felfogásukba. De éppen azért, mert nem értették meg, az írásokban még ma is nyomokban fellelhetőek a lélekvándorlásra való utalások.

A lélekvándorlással napjainkban egyre több könyv foglalkozik. Ezekben a művekben számtalan olyan ellenőrzött történetet lehet olvasni, amelyek alátámasztják a lélekvándorlás létezését. Ezeknek a történeteknek az alapsémája, hogy a vizsgált személynek az előző életéből világos emlékei maradnak, például emlékszik arra, hogy mely városban élt, kik voltak a családtagjai, mi volt a szomszédok, ismerősök neve, s egyéb olyan részletekre is, amelyeket kívülálló személy nyilvánvalóan nem tudhat. Ezeknek az információknak utána járva, valóban kiderült, hogy az elmondott állítások megfeleltek a valóságnak. Ilyen és ehhez hasonló történeteket a világ minden pontjáról összegyűjtöttek már, felnőttek és gyerekek elbeszélései alapján egyaránt. Az esetek nagy száma és hasonlósága arra mutat rá, hogy a beszámolókat nem lehet egyszerűen véletlen egybeesések sorozataként, vagy különleges érzékelési képességgel megmagyarázni.

Annál is inkább, mert regressziós hipnózisok alkalmával – ez a fajta hipnózis a múltban történt események felidézésére szolgál –, számtalanszor előfordult már, hogy a hipnotizált személy nemcsak a gyerekkorában, hanem a születése előtti, előző életében történt eseményekre is képes volt visszaemlékezni. Természetesen az így kapott adatok ugyancsak kiállták az ellenőrzés próbáját. Sőt a hipnotizált személyek között akadtak olyanok is, akik az adott korban használt, egyes esetekben mára már kihalt nyelven szólaltak meg, melyre egyébként sem jelenlegi tudásuk, sem műveltségük alapján nem lettek volna képesek.

A lélekvándorlás tehát minden jel szerint egy létező jelenség, melynek lényege, hogy a lélek egymás után akár többször is anyagi testet ölthet. Ebben persze nincs semmi meglepő akkor, ha figyelembe vesszük azt, hogy a lélek halhatatlan. Így valóban annyiszor születhet meg, ahányszor csak akar, illetve ahányszor csak lehetősége van rá...

A földi élet rövidségét figyelembe véve, könnyen belátható, hogy egy emberöltőnyi idő nem elég egy lélek, egy személyiség teljes kifejlődéséhez. Néhány vallási és filozófiai irányzat és egy népi közmondás szerint is „csak egyszer élünk”. Ha ez így lenne, akkor a megszületendő embernek egy életen belül kellene megtanulnia minden társas érintkezést, helyes viselkedési- és magatartásformát. Egy életen belül kellene jellemét tökéletesre csiszolnia, belátnia és felülkerekednie elkövetett hibáin. Egy életen belül kellene tudatlan gyermekből bölcs öreggé válnia. Természetesen ez számunkra, földi halandók számára lehetetlenség, hiszen legtöbbünk jelleme az élete során alig-alig változik pozitívan. Nem csoda hát, hogy a léleknek többször is meg kell születnie, és esetenként akár több száz évet kell emberként élnie.

A lélekvándorlásról rengeteg tévhit terjedt el a köztudatban. A legismertebbek közé tartozik az a két állítás, mely szerint az ember újraszülethet állati testben, vagy a másik, amely azt mondja, hogy bizonyos vallási szertartásokkal, vagy egyéb hókusz-pókusszokkal az ember képes tetszése szerint befolyásolni az eljövendő életei minőségét, anélkül, hogy ezért érdemben bármit tennie kellene. Sajnos a lélekvándorlással kapcsolatos téveszmék egész sora példa arra, hogy az eredeti vallási tanok eltorzítása hogyan változtatja a bölcsességet butasággá, a fényt sötétséggé.

A lélekvándorlás jobb megértéséhez, meg kell alaposabban ismerni azt a mindenki által átélt élményt, amit úgy hívunk, hogy születés.

Születés

A születés látszólag egy egyszerű hétköznapi folyamat, mely során az anya világra hozza gyermekét. Mára már ismerjük a magzat fejlődését a fogantatástól kezdve egészen a megszületéséig. De vajon mi módon születik meg valaki embernek? Figyelembe véve ugyanis azt, hogy az ember attól lesz ember, hogy a biológiai testéhez egy lélek kapcsolódik, a születés előtt, a magzatfejlődésen kívül egy sor olyan meghatározó folyamatnak kell lezajlálnia, amely döntően meghatározza a születendő ember lehetőségeit, képességeit.

A lélekvándorlás szerint ugyanis az ember nem véletlenül születik meg adott, helyen és adott időben, hanem ez egy előre meghatározott, sorsszerű történet. Ez egyben azt is jelenti, hogy mindenkinek a születése személyre szólóan meghatározott. Így még a gyermek születése előtt eldől, hogy mely lélek fog az adott testben újraszülni. Nem a véletlen műve tehát, hogy kik lesznek a szüleink, mely földrészen, országban, helységben, milyen társadalmi körülmények között születünk meg. Ezek mind-mind az egyéni sorsunknak megfelelően történnek meg. Egy gyermek, egy új ember születésének a folyamata tehát nem a fogantatáskor kezdődik, hanem sokkal-sokkal előbb...

A lélek és a fizikai test összekapcsolódása nem pillanatszerű, hanem egy hosszantartó folyamat. Mint az előzőekben láttuk, egy anyagi testhez való kötődés a lélek számára rendkívüli méretnövekedéssel jár. A fogantatáskor a születendő lélek fokozatosan, a magzat fejlődési ütemének megfelelően kapcsolódik egyre szorosabban a biológiai testhez. Nagy valószínűséggel ez okozza a terhesség első heteiben az anyák rosszulléteit. Hiszen egy új, idegen lélek hozzákapcsolódása az anya szervezetében lévő magzathoz részben megbontja az anya testének és lelkének a kapcsolatát. A test és lélek összekapcsolódása azonban a születéssel még nem zárul le teljesen. E miatt előfordulhat, hogy néhány gyermek olyan dolgokat, élőlényeket, állatokat, személyeket lát, beszélget velük, amelyek, vagy akik a fizikai valóságunkban nincsenek is jelen. Szinte minden szülő a gyermeki fantázia élénkségével magyarázza gyermeke eme szokatlan viselkedését, de több komolyabban vizsgált eset kapcsán a gyermekek olyan dolgokat mondtak el, amit nem lehet az élénk fantáziával magyarázni. A gyermekek sok esetben beszéltek például elhunyt nagyszülőkkel, „angyalokkal”, fizikai alak nélküli lényekkel, stb.

Ezeket a beszélgetéseket elemezve egyértelműen kiderült, hogy a beszélgetések témája és szellemi színvonala nem születhetett meg egy pár éves gyermek fejében. Sok esetben a gyerekek a szülők jelenlétében beszéltek a felnőttek számára láthatatlan személyekkel. A szülők ezekből a lényekből persze semmit sem láttak vagy hallottak, a gyerekek viszont meggyőződéssel bizonygatták jelenlétüket. Mivel a lélek és test összekapcsolódása még gyermekkorban sem teljes, ezért nagyon sok gyermek lehet kapcsolatban a nem anyagi világgal, a szellemi létsíkkal. Olyan dolgokat hallhatnak és láthatnak, amelyeket mi felnőttek már nem vagyunk képesek érzékelni. Vajon hogyan lehetséges ez?

/Részlet a Tudás könyvéből/